

Generația Millennial – perspectivă asupra implicării în dezvoltarea societății

Corina-Nicoleta CHIRCEA

S.N.S.P.A, Facultatea de Administrație Publică

chircea.corina@yahoo.com

Rezumat:

Obiectivul acestei lucrări a fost analiza caracteristicilor definitorii ale generației Millennial, precum și a influenței pe care o are tehnologia asupra acesteia. De asemenea, mijloacele de implicare pe care le are generația actuală în dezvoltarea și modernizarea societății.

Cuvinte cheie: *tehnologie, Millennial, dezvoltare, societate.*

Cine suntem noi?

Generația Millennial sau, așa cum mai este numită, Generația Y ori Echo Boomers, este generația noastră, a tinerilor cu vârste cuprinse între 20 și 37 de ani. Suntem o generație sofisticată, ce a crescut înconjurată de tehnologie și strategii de marketing, poate acesta fiind răspunsul pentru care nu mai suntem atât de surprinși de campaniile publicitare uneori chiar agresive. Suntem o generație care își setează propriile valori, fără a ține cont de experiențele din trecut, o generație axată pe creativitate, revoluționare și muncă eficientă, pe efectul imediat și totuși durabil, o generație care își setează valori radical opuse față de predecesorii săi și care reușește să-i bulverseze pe aceștia cu spiritul nonconformist.

De cele mai multe ori Generația X sau Baby boomer ne cataloghează că fiind comozi, egoiști, superficiali, neimplicați în viață societății. Este drept faptul că spre deosebire de generația baby boomer, interesul nostru pentru societate nu este la fel de vizibil, dar acest lucru se datorează mijloacelor diferite pe care le avem la dispoziție, metodelor prin care ne exprimăm interesul și evoluției societății însăși. Don Tapscot face o analiză completă a modului în care Echo Boomer își manifestă interesul față de evoluția societății, aici față de procesul electoral în cadrul campaniei lui Barach Obama când „Generație Net”, așa cum o numește el, iese la suprafață.

Este drept că nu suntem foarte atrași de politica tradițională, tocmai pentru că știm, mai bine decât oricând, faptul că aceasta implică interese ascunse. Însă, în alegerile din 2008, totul a fost diferit. Ceea ce s-a întâmplat în acele alegeri a fost

faptul că tinerii și-au găsit un lider care se îi facă receptivi, un lider care li s-a adaptat, îmbrățișându-le mijloacele de comunicare, de exprimare și relaționând cu ei. Mai mult, feedback-ul s-a dovedit foarte important în convingerea tinerilor că acest lider este cu adevărat interesant în a le ascultă opiniile. „Campania digitală a mizat, de asemenea, și pe nevoia Generației Net pentru viteză și divertisment. Obama, de exemplu, trimite celor 20.000 de abonați ai săi de pe Twitter mesaje instant cu noutăți din campanie, locul unde se află și chiar starea de spirit.”¹

Mai mult li s-au oferit și resursele necesare să își exprime interesul pentru cauza lor, creându-le sentimentul de apartenență la societate și scopul luptei pentru o cauză. „La 1 mai 2008, Obama strânsese o sumă uluitoare de 265 de milioane de dolari, din care jumătate din sumă fusese strânsă de la oameni care donaseră mai puțin de 200 de dolari. Mai bine de 28 de milioane de dolari fuseseră raportate din donații online.”² Ceea ce este de reținut din acest exemplu sunt următoarele calități ale tinerilor: implicare, integrare și acțiune rapidă. Tocmai pentru că își doresc „guverne care pot fi personalizate, inovatoare și care acționează rapid. Doresc libertatea de a alege și oportunitatea de a comunica. Ei vor cerceta atent candidații și aleșii așa cum nu au mai făcut-o până acum.”³

Millennials, în special cei proveniți din zone defavorizate, din țări în care populația este extrem de săracă, la limită subzistenței, par să aibă o dorință extraordinară de a evolua, o dorință izvorâtă din conștiința că doar educația este cheia unui viitor mai bun. De aceea, motivația și eforturile de care sunt capabili sunt uluitoare. Thomas L. Friedman prezintă în lucrarea sa „Pământul este plat. Scurtă istorie a secolului XXI” un pasaj dintr-un articol din Education Week, ediția din 30 noiembrie 2005, în care este prezentată o clasă de liceeni, extrem de mică, mai exact de 9x8 m și în care sunt îngrămădite 100 de suflete tinere. În pofida temperaturii sufocante, aceștia sunt foarte atenți pentru a da răspunsurile corecte întrebărilor profesorului și foarte concentrați pentru a rezolva cât mai repede problemele propuse de același profesor. Cel mai impresionant lucru este acela că deși liceeni se află acolo în jurul orei 10 noaptea, aceștia nu se opresc din studiu atunci, mulți dintre ei sunt dispuși de studiază temeinic și acasă pentru cel puțin câteva ore.⁴

Această generație își face simțită prezența și în România. Deși nu avem o cultură civică implementată și mai avem multe lucruri de învățat de la statele dezvoltate, începem încet să ne creăm o imagine despre lumea în care trăim și care ar trebui să fie direcțiile spre care țara noastră ar trebui să se îndrepte. De aceea, începem să folosim mijloace media pentru a ne mobiliza și a crea un impact asupra guvernanților. Din păcate, momentele de mobilizare ale romanilor au venit în urma unor momente tragice sau situații pe care nu am dorit să le tolerăm.

---

¹ Grow Up Digital: How the Net Generation Is Changing World, Don Tapscott, trad. Ioana calen, București, Publica, 2011,-pp. 424.

² Grow Up Digital: How the Net Generation Is Changing World, Don Tapscott, trad. Ioana calen, București, Publica, 2011, pp. 417.

³ Grow Up Digital: How the Net Generation Is Changing World, Don Tapscott, trad. Ioana calen, București, Publica, 2011, pp. 440.

⁴ The World Is Flat. A Brief History of the Twenty-first Century, Thomas L. Friedman, New York, 2006, pp. 178.

De ce suntem diferiți?

Răspunsul la această întrebare este unul foarte simplu și anume acela că avem avantajul informației nelimitate și ușor accesibile, facilitată de tehnologia avansată. Acesta este lucrul care ne definește, suntem cei născuți în era tehnologiei și ale căror competențe digitale sunt avansate. Suntem asemenea unui vorbitor nativ de limbă străină. Un vorbitor nativ de limba engleză, spre exemplu, știe să vorbească coerent, fluent și corect limba engleză, fără însă a ști să explice în detaliu anumite structuri gramaticale pe care le folosește, asta pentru că el pur și simplu le folosește, consideră acest lucru o normalitate. Un român care va încercă să învețe limba engleză, pe de altă parte, va ști exact la ce ajută o anumită structură gramaticală și va ști ce anume exprimă aceasta, chiar dacă de multe ori aceasta se întâmplă să nu vorbească fluent limba engleză. Așa se întâmplă și cu noi și tehnologia, știm să o utilizăm pentru că ne-am născut înconjurați de ea, deși de cele mai multe ori nu știm să explicăm de ce anume facem unele operațiuni sau altele. Faptul că deținem controlul asupra tehnologiei ne conferă multe beneficii.

În zilele noastre, totul se întâmplă extrem de repede și cu un minim de efort. Putem evita o mulțime de proceduri, care ne-ar fi costat timp și bani, ușurându-ne munca atât nouă, cât și celor care trebuiau să administreze aceste proceduri. Thomas L. Friedman ne oferă un exemplu concludent din viața sa de zi cu zi. Întâmplarea pe care ne-o povestește se petrece în 2004, când acesta dorea să zboare de la Baltimore până în Hartford pentru a-și vizita fiica. Conform politicii companiei de zbor pasagerii primeau bilete pentru locurile A, B și C distribuite în mod automat, în funcție de momentul în care s-a realizat procedura de check-in, urmând ca mai apoi îmbarcarea în avion să se facă ținând cont de ordinea alfabetică a biletelor. Ca un tata conștiincios, Friedman avea o mulțime de bagaje și dorea să obțină un bilet A pentru a putea găsi loc pentru bagajele sale. Tocmai de aceea, Friedman a mers la aeroport extrem de devreme pentru a realiza check-in-ul la unul din aparatele speciale aflate în aeroport. Ceea ce nu a luat acesta în considerare, era faptul că putea face acest lucru chiar din fața calculatorului propriu din primul minut al zilei în care avea stabilit zborul, urmând că mai apoi doar să printeze biletul electronic. Concluzia la care ajunge Friedman este aceea că ne aflăm deja în Globalizarea 3.0. „Gândește-te: în timpul Globalizării 1.0 exista un vânzător de bilete – o persoană reală, în carne și oase. Trebuia să merg la agenția de voiaj din centrul Washingtonului, să-mi iau un număr, să aștept la rând și apoi să stau față în față cu vânzătorul de bilete pentru a-mi negocia argumentele de călătorie cu avionul. În timpul Globalizării 2.0, aparatul de bilete electronice a înlocuit vânzătorul de bilete. Ni s-a părut o idee interesantă. Și s-a întâmplat doar cu câțiva ani în urmă. Dar în timp ce dormeai, am intrat în Globalizarea 3.0, iar chiar tu în persoană devii propriul tău vânzător de bilete.”⁵ La 13 ani diferență de atunci, sistemul electronic de check-in, nu numai că este disponibil pentru toate companiile aeriene, dar îl și scutește pe client de plățirea taxei de check-in. Iar până la urmă de ce clientul nu ar opta pentru varianta electronică a acestui serviciu, atât timp cât el câștigă timp și economisește resurse financiare, la fel și compania, care poate treptat să renunțe la o parte din angajați.

---

⁵ The World Is Flat. A Brief History of the Twenty-first Century, Thomas L. Friedman, New York, 2006, pp. 169–170.

Da, exact, este vorba despre eficiență. Tehnologia a dat o nouă notă acestui termen. Să ne imaginăm doar ce muncă titanică trebuia depusă de către un vânzător simplu al unui magazin de mici dimensiuni pentru a înregistra toată marfa într-un registru, iar mai apoi a completa un alt registru cu alimentele vândute pentru a putea ține o evidență. Totul s-a schimbat în secolul XXI, tot acest proces de înregistrare manuală este greu de imaginat pentru generația noastră care știe de existența codurilor de bare. Howard Rheingold a analizat efectele acestor insignifiante liniuțe, la primă vedere, aflate pe etichetele produselor. „Printre numeroasele schimbări aduse de codurile de bare se numără transformarea procesului de producție din întreagă lume dintr-un sistem de depozitare la sistemul optim just-in-time („fix la timp”); în vreme ce automobilele sau sistemele bazate pe componente (inclusiv sistemele de inventariere ale magazinelor alimentare) sunt asamblate, codurile de bare și rețelele de date coordonează fabricarea și expedierea viitoarelor componente în fluxuri sincronizate. Wal-Mart a dobândit supremația în principal prin sistemul său de control instantaneu, global al stocurilor.

Când adaugi un scanner de coduri de bare sau un aparat de citit etichete pe frecvență radio unui dispozitiv de mână, devine ușor să legi o pagina web sau un alt procesor on-line unei etichete care este asociată fizic cu un loc sau obiect. În prezent, oamenii îndreaptă un aparat de citit către un obiect și poate vedea informații relevante pe ecranul unui PC de buzunar.”⁶

Așa cum putem observa și din exemplul anterior, lumea este interconectată datorită tehnologiei. Informațiile sunt doar la un click distanță sau poate chiar la o privire distanță, în fața unei pancarte electronice care își schimbă conținutul în funcție de categoria de vârstă a celor care privesc pancarta respectivă. Totul este extrem de aproape de noi. Tinerii nu trebuie să își mai facă griji despre imposibilitatea depășirii frontierelor, în lumea virtuală, acestea nu există. Ei pot face cursuri la universități prestigioase din străinătate, fără că măcar să iasă din propria casă, există o multitudine de platforme audio și video care facilitează acest lucru. Nici măcar oceanul sau miile de kilometri dintre continente nu mai sunt o problemă pentru a discuta cu o persoană apropiată, chiar a putea vedea respectiva persoană. Telecomunicațiile au avansat și ele sunt doar o parte a globalizării.

Globalizarea poate fi identificată și în mediul de afaceri. Multe companii caută beneficii în continente îndepărtate, față de cel în care afacerea s-a născut și își externalizează departamente de activitate. Tot Friedman ne oferă un exemplu valoros. Compania Boeing a început inițial să angajeze ingineri ruși, datorită experienței acestora și din cauza lipsei de ingineri aeronautici din America. Ulterior, însă, această situație a devenit una cu beneficii financiare, salariul unui inginer rus fiind de până la trei ori mai mic decât salariul unui inginer de SUA, care primește 120 de dolari pe oră. Atât timp cât Boeing își reduce costurile de fabricație, acesta poate să concureze încă împotriva rivalului Airbus Industries, care primește subvenții de la guverne europene. Un lucru și mai interesant este acela că subcontractații devin la rândul lor subcontractanți, inginerii ruși externalizând și ei

---

⁶ Găști inteligente. Următoarea revoluție socială, Howard Rheingold, București, Andreco Educational, 2005, pp. 126.

elementele muncii lor unei companii specializate în digitalizarea proiectelor de avioane din Bangalore. Mai mult, în prezent, Boeing trimite în Japonia, către Mitsubishi parametrii generali pentru aripile avioanelor 7E7, ca japonezii să proiecteze și să producă produsul finit, însă inginerii japonezi fiind foarte scumpi, Mitsubishi apelează tot la ajutorul inginerilor ruși. „O asemenea contractare globală are ca scop proiectarea și fabricarea mai rapidă și mai ieftină a avioanelor, astfel încât Boeing să-și poată folosi banii pentru a inova pentru generația următoare și pentru a supraviețui concurenței celor de la Airbus. Grație triplei convergențe, acum Boeing 7E7 poate fi construit în 11 zile, față de 28 de zile, cum se întâmpla în urmă cu doar câțiva ani. Compania Boeing își va construi avioanele în următoarea generație numai în trei zile, deoarece toate componentele sunt proiectate pe calculator pentru asamblare, iar lanțul global de aprovizionare al companiei va face ca toate componentele sale să fie transportate de la o fabrică la alta la timp.”⁷

Iar dacă transportul pieselor de avion va fi îmbunătățit, transportul persoanelor sau mai bine zis facilitarea deplasării persoanelor într-un loc necunoscut a fost deja îmbunătățit. Suntem capabili să vizităm un loc în care nu am mai fost niciodată fără a avea nevoie de un ghid, un îndrumător. Cunoașterea locației geografice exacte a început încă din 1999, când NIT a lansat DoCo-Navi și a avansat atât de rapid încât, în anul 2001, în Japonia acest sistem genera între 500.000 și 800.000 de cereri de hărți pe zi. În același an, în Statele Unite a apărut un articol în Washington Post, care îl prezenta pe Joe Remuzzi, în vârstă de douăzeci de ani, că având un sistem de poziționare globală (GPS) cu două milioane de puncte de interes setate de el. Acest lucru îi permitea să verifice restaurantele din jurul lui și să le grupeze în funcție de felurile de mâncare.⁸ Este de menționat faptul că în 2017, GPS-ul a căpătat o nouă dimensiune și nu numai că ne oferă direcții spre obiectivele dorite, dar ne oferă și rute diverse pentru mijloacele de transport în comun și timpul în care acestea vor ajunge în stație cu o precizie apreciabilă.

Reversul medaliei

Generația Millennial are la dispoziție toate aceste facilități, având un avantaj detașat față de generațiile X și Baby Boom, dar absolut tot ce ne înconjoară are un caracter dual, ceea ce înseamnă că și tehnologia, informația și utilizarea acestora au și efecte negative. Dintre acestea, două le-am catalogat că fiind cele mai importante.

- Volumul prea mare de informații duce la obstrucționarea cunoașterii.

Deși s-a demonstrat faptul că omul este mamiferul cu cel mai mare creier și s-a demonstrat că acest lucru se datorează capacității sale de a relaționa cu alți membrii ai aceleiași comunități și prin urmare, de a reține informații legate de acești membrii, se pare însă că și capacitatea de memorare a creierului uman este limitată. Dunbar, în urma elaborării unei ecuații, a ajuns la concluzia că omul poate avea doar

---

⁷ The World Is Flat. A Brief History of the Twenty-first Century, Thomas L. Friedman, New York, 2006, pp. 188-189.

⁸ Găști inteligente. Următoarea revoluție socială, Howard Rheingold, București, Andreco Educational, 2005, pp. 168-172.

150 de relații sociale autentice.⁹ Iar dacă relațiile sociale presupun relaționare, empatie și totuși nu pot fi reținute decât 150, atunci informația brută, informația față de care o persoană nu are niciun fel de atașament, cu atât mai puțin poate fi stocată în memorie. Cum noi trăim într-o lume în care informația este extrem de vastă, creierul nostru poate deveni la un moment dat bulversat.

James Cleik a adunat exemple concludente și vorbește despre „Supraîncărcarea circuitelor”, fenomen ce a fost sesizat în urma apariției tiparului, cel care a făcut scrierile să devină trainice în timp. Un exemplu dat de Cleik, este experimentul cercetătorului Siegfried Streufert. Streufert în anii 1960, a sintetizat faptul că încărcătura informațională și manipularea informației se prezintă în mod tipic sub forma unui „U răsturnat”. Experimentul cercetătorului a constatat în selectarea a 185 de studenți și plasarea acestora în rolul de comandant, oferindu-li-se acestora posibilitatea de a cere sau nu mai multe informații de la ofițerii din subordine. Din datele colectate, Streufert a ajuns la concluzia că încărcăturile informaționale „superoptime” au condus la performanțe slabe.

„Diferiți cercetători au constatat că suprasaturația cauzează nu numai confuzie și frustrare, ci și tulburări de vedere și lipsă de onestitate. Experimentele însele aveau de procesat un spectru larg de informații: măsurători ale lărgimii memoriei; idei privind capacitatea canalului, preluate de la Shannon; și variațiuni pe tema raportului dintre semnal și zgomot.”¹⁰

Până la urmă, trebuie să recunoaștem faptul că abundența de informații ne determină de cele mai multe ori să nu dorim să aflăm mai mult. Să zicem că ar fi un fel de criptare. În domeniul afacerilor, înainte de apariția Planului Canvas, toate documentele cu planuri de afaceri erau unele stufoase, încărcate de o mulțime de amănunte inutile pentru cititor. Planul Canvas oferă cititorului un schelet al afacerii, o schema exactă, concretă și totuși surprinzător de cuprinzătoare. Acest plan surprinde întrebările cheie și răspunsul acestora este răspunsul viitoarelor problematici pe care antreprenorul le va întâlni. Modul în care antreprenorul abordează aceste întrebări este suficient pentru că un investitor să realizeze dacă afacere va fi profitabilă să nu.

Cu toate acestea însă, Internetul este încă o revoluție, în special datorită motoarelor de căutare. Așa cum spunea tot Cleik, Sir Chadwyck-Healy a conceput o bază de date a textelor complete de poezie engleză, pe patru compact-discuri, 165.000 de poezii scrise de 1.250 de poeți, pe durata a treisprezece secole, la prețului de 51.000 de dolari. „Cititorii și criticii trebuiau să vadă ce să facă cu ele. Nu să le citească, desigur, așa cum ar fi citit o carte. Să citească în ele, poate. Să caute în ele un cuvânt, un epigraf sau un fragment amintit pe jumătate.[...] Au apărut strategii de acomodare. Sunt multe, dar, în esență, toate se reduc la două: filtrare și căutare. Consumatorul hărțuit de informații recurge la filtre ca să separe metalul de zgură;

---

⁹ Punctul critic: cum lucruri mici pot provoca schimbări de proporții, Malcom Gladwell, București, Andreco Educational, 2004, pp. 168-172.

¹⁰ Informația: o istorie, o teorie, o revărsare, James Gleick, Trad.: Dan Crăciun, București: Publica, 2012, pp. 518-519.

filtrele includ bloguri și redistribuitoare ale apelurilor pe telefonul mobil – alegerea implică probleme de încredere și gust.”¹¹

- Utilizarea tehnologiei duce la pierderea unor abilitați.

Generația noastră, din păcate, începe să piardă sau chiar și-a pierdut multe dintre abilitățile pe care le aveau predecesorii noștri. Nu mai suntem capabili să calculăm la fel de rapid, să ne orientăm în spațiu și chiar să scriem caligrafic datorită transferării tuturor acestor sarcini către computere, iar exemplele pe care ni le oferă Nicholas Carr ar trebui să ne facă să ne gândim de două ori atunci când vrem să evităm anumite activități banale.

În 1966, avea să apară primul program de relaționare dintre un computer și o persoană, Weizenbaum scrisese programul intitulat ELIZA. Odată cu acest program avea să apară și prima controversă din lumea științei asupra inteligenței artificiale. Programul ELIZA era conceput astfel încât, conform unui algoritm strict să poată da un răspuns unei persoane care îi adresa o întrebare sau afirma un anumit lucru. Într-o perioadă extrem de scurtă, programul a devenit foarte popular, iar majoritatea utilizatorilor după o perioadă mai îndelungată de conversație începeau să creadă că la terminalul celălalt se află o persoană. Chiar și secretara programatorului, deși văzuse procesul de scriere al programului, devenise atașată de acest program. Mai mult, existau psihologi și tehnologi care credeau că formula folosită de ELIZA este însăși formula limbajului uman și acest program ar putea fi conceput drept mijloc de terapie pentru diverse boli psihice. Cu alte cuvinte, din ce în ce mai mulți oameni se atașau de program și începeau să nu îl mai catalogheze în mod obiectiv, creându-și o conexiune bizară cu programul. Acest lucru l-a făcut pe Weizenbaum să se îngrijoreze și să creadă, conform redactării lui Nicholas Carr, că: „Ceea ce ne face în cea mai mare măsură umani este ceea ce este mai puțin calculabil în noi – conexiunile dintre mintea și trupul nostru, experiențele care ne modelează memoria și gândirea, capacitatea noastră de a simți emoția și empatia. Marele pericol care ne pândește pe măsură ce depindem tot mai mult de computere – pe măsură ce ajungem să avem o tot mai mare experiență de viață prin intermediul simbolurilor imateriale ce licăresc pe ecranele noastre – este acela că vom începe să ne pierdem umanitatea, sacrificând înseși calitățile care ne separă de mașini. Singurul lucru de a evita această soartă este să avem cunoștința de sine și curajul de a refuza să delegăm computerelor cele mai umane dintre acțiunile mentale și preocupările noastre intelectuale.”¹²

Tot Carr ne face atenți la faptul că legăturile strânse pe care le stabilim cu instrumentele noastre sunt bilaterale. În proporția în care tehnologiile devin extensii ale noastre și noi devenim extensii ale tehnologiilor. Orice instrument impune limitări, chiar dacă deschide posibilități. Doar să ne gândim, utilizarea GPS-ului înseamnă o navigare ușoară și rapidă, dar dacă ar trebui să refacem același drum pentru a doua oară, de data aceasta fără GPS, șansele să ajungem la destinație în același timp se reduc considerabil. Acest lucru să întâmplă pentru că noi urmăm

---

¹¹ Informația: o istorie, o teorie, o revărsare, James Gleick, Trad.: Dan Crăciun, București: Publica, 2012, pp. 521.

¹² Superficialii: efectele Internetului asupra creierului uman, Nicholas Carr, Trad. Dan Crăciun, București: Publica, 2012, pp. 274- 277.

indicațiile GPS-ului fără a ne crea propriile repere și a ne orienta cu adevărat în spațiu. Un lucru asemănător se întâmplă și în cazul calculelor matematice, computerul sau telefonul poate face calcule matematice avansate, cu posibilitatea comiterii unor erori extrem de redusă. Însă, în același timp, creierul nostru pierde abilitatea de a calcula și de a procesa informații într-un timp redus.

Psihologul cognitivist Christof van Nimwegen din Olanda a realizat un studiu pe tema învățării asistate de computer. Acesta a format două grupuri de voluntari și le-a dat acestora sarcina de a rezolva un puzzle pe calculator. Una dintre echipe avea posibilitatea de a utiliza un soft care să o ajute să descopere mutările pe care le poate face. În mod normal, în primă fază, echipa care utiliza softul a realizat mai multe mutări corecte și mult mai repede. Însă pe parcurs, echipa ce nu avea softul ajutător a început să avanseze mai repede și chiar a ajuns de mai puține ori în impas față de cealaltă echipă. După opt luni, echipele au fost reunite și li s-a dat același puzzle de construit, fără a li se mai pune niciuneia la dispoziție softul ajutător. Deznodământul a fost acela că echipa care nu a folosit nici prima dată softul ajutător a reușit să finalizeze puzzleul de două ori mai repede decât celălalt grup.¹³

Ce poate face generația noastră pentru societate?

Cu o explozie de idei și toate mijloacele de care avem nevoie la dispoziție, generația noastră nu poate decât să inoveze tot ceea ce se află în jurul ei și să creeze curente astfel încât să inspire toate generațiile să li se alăture. În acest sens, se poate axa pe: dezvoltarea urbană și îmbunătățirea serviciilor pe care le primește.

1. În ceea ce privește dezvoltarea urbană, este de precizat că aceasta reprezintă, conform Lect. Univ. dr. Prof. Catalin Dumitrica „un proces complex, interactiv, aceste caracteristici fiind determinate de derularea proiectelor de dezvoltare în fazele de elaborare, planificare, implementare și evaluare, faze ce implică o serie de actori ale căror decizii determină traiectoria dezvoltării.”¹⁴ Este de precizat de asemenea faptul că domnul profesor prevede cinci faze în acest proces al dezvoltării și anume: Faza 1 – Dezvoltarea unui amplu proces de urbanizare prin industrializare, Faza 2 – Sub-urbanizarea, Faza 3 – Dez-urbanizarea, Faza 4 – Re-urbanizarea și Faza 5 – Dezvoltarea urbană inteligentă.

Faza asupra căreia generația noastră se poate axa este aceea a dezvoltării urbane inteligente. Dezvoltarea inteligentă presupune incorporarea unor mijloace digitale, care să faciliteze condițiile de viață ale cetățeanului, în infrastructura orașului. În România, primul oraș inteligent a devenit orașul Brașov, care se poate lăuda cu spectaculoase performanțe digitale care îmbunătățesc iluminatul public, transportul, siguranța publică sau relația cu cetățeanul. Conform informațiilor publicate pe pagina de internet a Radio România Actualități, sistemul de iluminat din Brașov este coordonat prin „telegestiune”, din iulie 2014.

---

¹³ Superficialii: efectele Internetului asupra creierului uman, Nicholas Carr, Trad. Dan Crăciun, București: Publica, 2012, pp. 283-284.

¹⁴ Sesiunea de comunicari științifice „Orașul Inteligent”, Dezvoltare urbană inteligentă (DUI), Lect. Univ. Dr. Cătălin Daniel Dumitrică, pp. 208.

Mai exact, un program care comandă de la distanță aprinderea sau stingerea punctelor de iluminat public și reglarea intensității lor prin programare automată, crescând astfel calitatea serviciului de iluminat public, scăzând costurile de mentenanță, precum și consumul de energie electrică.

2. Noi suntem capabili să revoluționăm sisteme și de ce nu și guvernarea. Atât timp cât societatea se schimbă, toate domeniile trebuie să se modernizeze, iar noi trebuie să fim cei care să aducă schimbarea la viață. Conceptul de e-guvernare și implementarea acestui proces definește această schimbare. Hughes definește e-guvernarea că fiind: „folosirea tehnologiei informației, în particular a Internetului, pentru a livra servicii publice într-o manieră mult mai convenabilă, eficientă și orientată spre client. Iar Lect. Univ. dr. Prof. Cătălin Vrabie subliniază faptul că: „serviciul public face obiectul existenței organizațiilor publice, iar guvernarea electronică vine în ajutorul cetățenilor (beneficiari ai serviciilor publice) de a intra în contact cu acestea.”¹⁵ Prin urmare, pentru propriul nostru beneficiu, trebuie să creăm bazele necesare pentru implementarea e-guvernării. Locuitorii, dar și conducerea orașului Helsinki au înțeles acest lucru, iar acum orașul se bucură atât de statutul de oraș inteligent, cât și de o administrație electronică eficientă. Cetățenii reușind să organizeze mitinguri și petiții online pe care primarul le ia în considerare. Mai mult decât atât, relația dintre primar și cetățeni, în ceea ce privește consultările dintre aceștia, se realizează tot în mediul virtual, în mare parte.¹⁶

Concluzii

- Generația Millennial este o generație puternică, datorită faptului că dispune de informație nelimitată și mijloace electronice performante. O generație ce poate crea curente și răsturnări de situații în viață politică, influențând astfel, în bine sper eu, viitorul unei societăți.
- Cuvintele „evoluție” și „precauție” sunt cheia reușitei modernizării societății, precauția constând în grija pentru filtrarea și căutarea informațiilor potrivite. Prin informațiile potrivite înțeleg informațiile care sunt corecte și nebruiate de propaganda, așa cum se întâmplă în state precum China și Turcia, acolo unde guvernul Chinei, de exemplu, a interzis majoritatea rețelelor de socializare și motoarelor de căutare precum: Facebook, Google, Twiter, provenite din afară granițelor și le-a înlocuit cu unele autohtone, creând un circuit al informației controlat. Acesta fiind și cazul Turciei, care de curând a interzis enciclopedia Wikipedia.
- Tinerii millennial au un potențial enorm pentru inovarea, găsirea de soluții viabile și implicarea în societate. Acesta trebuie doar valorificat, „activat” să spunem, pentru a ajunge la rezultate precum un oraș inteligent sau o administrație electronică performantă.

---

¹⁵ Elemente de E-guvernare, Cătălin I. Vrabie, București, Pro Universitaria, 2014, pp. 17.

¹⁶ Găști inteligente. Următoarea revoluție socială, Howard Rheingold, București, Andreco Educational, 2005, pp. 125.